

اخبار کارگری

کارگران چینی تقدیس چهار ماهه معوقات مزدی طلبکارند

کارگران کارخانه چینی تقدیس مدعی اند چهار ماهه مطالبات مزدی پرداخت نشده طلبکارند. رئیس اداره کار گناباد در این باره می گوید یک ماه از معوقات مزدی کارگران به زودی پرداخت می شود. به گزارش ایلنا و به گفته کارگران، کارخانه چینی تقدیس که فعالیت خود را با تولید انواع ظروف چینی هتلی، رستورانی و خانگی از سال ۸۶ در شهرک صنعتی گناباد آغاز کرده، تا سال گذشته (۹۸) از شرایط خوبی برخوردار بود اما با شیوع ویروس کرونا که بسیاری از هتل ها، رستوران ها و... فعالیت خود را متوقف کرده اند این کارخانه نیز دچار کود فروش محصولات تولیدی خود شده و همه محصولاتی که کارگران تولید کرده اند را در انبارها پو کرده است. به گفته کارگران، جسداز بحث کاهش تقاضا، این کارخانه همانند اکثر واحدهای تولیدی کشور به دلیل استمرار مشکلات اقتصادی با کاهش نقدینگی و نبود سرمایه در گردش مواجه است. افزایش بی رویه نرخ ارز نیز در بخش صادرات، لطمات زیادی را به این واحد تولیدکننده وارد کرده است. این کارگران اظهار داشتند: ما برای پیگیری مطالبات بر زمین مانده خود مکاتبات زیادی را با مسئولان مرتبط انجام داده ایم تا در جریان مشکلات این کارخانه بزرگ که معیشت بیش از هزار خانوار را تامین می کند، قرار بگیرند. «محمد احمدی» رئیس اداره تعاون، کار و رفاه اجتماعی گناباد با تأیید معوقات چهار ماهه کارگران چینی تقدیس، گفت: در نتیجه جلساتی که با اعضای شورای تامین شهرستان برگزار کردیم طی روزهای آینده یک ماه از مطالبات کارگران این کارخانه پرداخت می شود. در عین حال شاهد به روز شدن مطالبات کارگران این کارخانه تا سه ماه آینده خواهیم بود.

هشت میلیون حقوق برای هشت ماه کار!

کارگران شهرداری مریوان از تاخیر در پرداخت معوقات مزدی خود انتقاد دارند. به گزارش ایلنا، این کارگران می گویند: در هشت ماه سپری شده از سال جدید، فقط هشت میلیون تومان حقوق گرفته ایم یعنی ماهی حدود یک میلیون تومان! هر ۴۰ یا ۵۰ روز، یکی دو میلیون تومان به صورت علی الحساب به حساب ما واریز می کنند و ماهی هشت که دستمزد کامل نگرفته ایم. این کارگران مدعی هستند هنوز اضافه کارهای سال قبل را نگرفته اند و از سال های پیشتر نیز مطالبات مزدی پرداخت نشده دارند. یکی از این کارگران می گویند: ۱۲۵ نفر در بخش نظیف کاری می کنیم. در شهرداری مریوان در مجموع حدود ۴۰۰ کارگر مشغول فعالیت هستند که همگی مطالبات مزدی پرداخت نشده دارند. این کارگری می گویند: اگر ما به بیمه بیکاری معرفی کرده بودند، وضع مان به مراتب بهتر بود چون بیشتر از ماهی یک میلیون تومان به حساب ما واریز می شد.

کارگران فلز کار:

توان خرید اقلام بهداشتی را ندارند

کارگران فلز کار در نامه ای سرگشاده خطاب به دولت، خواستار توجه به وضعیت بد معیشتی کارگران در بحران کرونا شدند. به گزارش ایلنا، در این نامه آمده است: «ما سک ۴۵۰ تومانی در داروخانه ها با قیمت ۱۳۰۰ تومان عرضه می شود یعنی ۳ برابر، مواد ضد عفونی ۳۰۰ لیتری ۳۰۰ تومانی ۱۳۰ هزار تومان به فروش می رسد. طبقه کارگر و فقرا و اقشار آسیب پذیر و کم درآمد نمی توانند این اقلام را در سبد خرید خود قرار دهند چرا که به همت دولت فعلی و دولت های پیشین، هر روز فقیرتر شده ایم و قدرت خریدمان کاهش یافته است. اگر در ابتدای سال ۹۷ طبق مصوبه وزارت کار ۲۳ دلار دستمزدمان بود در سال گذشته به ۱۲۰ دلار رسید و امروز با دلار حدود ۳۰ هزار تومانی به ۸۰ دلار تنزل یافته است. قیمت ها از فروردین تاکنون ۳ برابر افزایش پیدا کرده اند ولی دولتمردان انتظار دارند مردم مرتب دستهایشان را بشویند و در خانه بمانند تا بیماری مهار شود؟

کارگران سیمان تهران: وقتی کارگران یک کارخانه موفق و سر با مثل سیمان تهران فقط ۳ میلیون تومان حقوق می گیرند، وای به حال کارگرانی که در صنایع راکد یا در آستانه ورشکستگی کار می کنند

یکی دیگر از کارگران به نام «محمد» با اشاره به شیوع کرونا و بیماری تعدادی از کارگران می گویند: در این شرایط بد آلودگی، سهمیه ماسک و دستکش ما ماهیانه فقط دو عدد است؛ دو عدد ماسک و یک عدد دستکش! بیمه ما نیز کارمندی است در حالی که باید برای ما بیمه کارگری رد شود تا بتوانیم از آیین نامه مشاغل سخت و زیان آور استفاده کنیم و ۲۰ ساله بازنشسته شویم. «مرتضی» کارگر دیگری است که می گویند: متأسفانه کارگران پیمانی محروم از دریافت هر گونه پاداش، متعلقات و مزایا و حتی «حق سیمان» هستند و این تبعیض، وضعیت را برای آنها بسیار سخت کرده است. کارگران سیمان تهران، به رغم روند روبه رشد تولید و اوضاع مساعد کارخانه، دغدغه های معیشتی دارند. اکثریت این کارگران پیمانکاری هستند و از مزایای مزدی رسمی ها محروم. این کارگران می گویند: وقتی کارگران یک کارخانه موفق و سر پا مثل سیمان تهران فقط ۳ میلیون تومان حقوق می گیرند وای به حال کارگرانی که در صنایع راکد یا در آستانه ورشکستگی کار می کنند. این کارگران معتقدند هیچ گاه سهمی از یک کارگر رشد شرکت ها ندارند و تنها محرومیت ها را بین آنها قسمت می کنند.

بارگیری می شود. کارگران این کارخانه بین ۱۰ تا ۱۵ سال سابقه کار دارند. مشکل اصلی اما سختی کار نیست؛ نداشتن امنیت شغلی و قرارداد مستقیم است.

وی ادامه می دهد: بیشتر کارگران به صورت مستقیم با مدیریت کارخانه قرارداد ندارند بلکه پیمانکاران آنها را سر کار آورده اند، یعنی با پیمانکار قرارداد دارند.

۱۰۰۰ کارگر با ۱۴ سال سابقه همچنان پیمانی هستند

«رضا» یکی دیگر از کارگران می گویند: با این دستمزدهای کم، زندگی نمی چرخد. هزینه های زندگی اصلاً قابل تأمین نیست. نمی توان با حقوق ۳ میلیون تومان یانهایت ۳ میلیون و ۲۰۰ هزار تومان، گذران زندگی کرد. از سوی دیگر، ماصلاً تعاونی مسکن یا امکانات دیگری از این قبیل نداریم. من با ۱۳ سال سابقه کار هیچ تفاوتی با کسی که تازه امروز به سر کار آمده ندارم!

«پرویز» یکی دیگر از کارگران که ۱۶ سال سابقه دارد، با اشاره به اینکه اکثر کارگران این کارخانه به صورت پیمانی مشغول هستند، درباره مشکلات کارگران این کارخانه می گویند: هیچ وامی به ما تعلق نمی گیرد و متأسفانه ما استخدام رسمی نیستیم. امروز این کارخانه حدود ۱۰۰۰ کارگر قراردادی دارد که با ۱۴ سال سابقه همچنان پیمانی هستند.

«اکبر» دیگر کارگر با سابقه این کارخانه می گویند: به ما که ۱۰ سال سابقه کار داریم، حقوق یک کارگر ساده را می دهند و برخلاف برخی شرکت ها که به غیر از پایه حقوق، ۱۰ یا ۲۰ درصد به دستمزد ها اضافه می کنند، اینجا همان حقوق تنها را می دهند. متأسفانه بیمه ما هم بیمه خوبی نیست.

نماینده مجلس: متأسفانه بخش زیادی از نیروهای کارگری در کشور نیروهایی رسمی نیستند و نیروهای موقت در قالب کار معین هستند و یازیر نظر پیمانکار کار می کنند که حداقل دریافتی را دارند

کمک هزینه خواروبار و سایر مزایا به ۳ میلیون تومان می رسد. مادر ماه حدود ۶۰ ساعت اضافه کاری داریم.

وی اضافه می کند: کارخانه یک شیفت دیگر نیز دارد که از ساعت ۱۱ ظهر تا ۷ شب فعال است. «جعفر» کارگر دیگری که در قسمت بارگیری فعال است، در مورد شرایط کاری خود می گویند: کار ما چندان ساده نیست. روزانه حدود ۸۰۰ کیسه سیمان توسط هر فرد

کارفرمایان و کارگران و مسائلی همچون بیمه داریم. متأسفانه بخش زیادی از نیروهای کارگری در کشور نیروهایی رسمی نیستند و نیروهای موقت در قالب کار معین هستند و یازیر نظر پیمانکار کار می کنند که حداقل دریافتی را دارند. یزدی خواه افزود: ما باید به سمت اصلاح وضع مناسبات کارگری حرکت کنیم. خود من در شهرری ساکن هستم و بیش از ۵۰ نفر از اقوام ما در کارخانه سیمان تهران کار کرده اند. این کارخانه جزو صنایع مادر کشور است و باید وضعیت کارگران آن بهبود یابد.

امنیت شغلی؛

دغدغه اصلی کارگران

برای بررسی بیشتر دغدغه های کارگران، پای صحبت برخی از پرسنل این شرکت می نشینیم. «صفر» یکی از کارگران این کارخانه می گویند: ساعت کار ما از ۶ صبح تا ۲ بعد از ظهر است و جمع دریافتی ما با اضافه کار،

کارخانه به تنهایی می توان چاه های نفت کشور را راه اندازی کرد اما به رغم حجم بالای تولیدات و درآمد خوب شرکت، وضعیت کارگران این کارخانه چندان مساعد نیست.

«یزدی خواه» نماینده تهران در مجلس شورای اسلامی که چند روز پیش به همراه تعدادی دیگر از نمایندگان مجلس به بازدید از کارخانه سیمان تهران رفته، درباره مشاهدات خود از این شرکت می گویند: این کارخانه در طول سال ها فعالیت، همیشه بین هزار تا هزار و ۵۰۰ کارگر داشته که البته به دلیل مکانیزه شدن، امروزه تعداد کارگران کمتر شده است. فعالیت در این کارخانه همیشه جزو مشاغل سخت و زیان آور بوده و از قدیم به طور مثال شیر در این کارخانه توزیع می شده است. وی با اشاره به مشکلات کارگران در این کارخانه گفت: ما مشکلاتی در کشور درباره قانون کار و روابط

کارگران سیمان تهران که یکی از بزرگترین کارخانه های سیمان در کشور است، به رغم روند رو به رشد تولید و اوضاع نسبتاً مساعد کارخانه، دغدغه های معیشتی دارند. اکثریت این کارگران پیمانکاری هستند و از مزایای مزدی قراردادهای رسمی، محروم.

شرکت سیمان تهران سال ۱۳۳۳ تاسیس شد و امروز با بیش از ۶۶ سال فعالیت به یکی از بزرگترین تولیدکنندگان سیمان در کشور تبدیل شده است. این شرکت ۱۶۰۰ نفر کارگر دارد و تولیدات آن ۵۰ درصد مصرف سیمان تهران را تامین می کند. حال سیمان تهران به نسبت صنایع مشابه مطلوب است. هر یک دقیقه، یک کامیون از محصولات این شرکت وارد بازار می شود. نوع بتن ها و سیمانی که این کارخانه تولید می کند در خاور میانه نظیر ندارد به گونه ای که به طور مثال، فقط با سیمان های این

خبر

عضو هیات مدیره انجمن ایرانی مطالعات زنان خبر داد:

بیکاری ۶۲ درصدی زنان جهان در دوران پاندمی کووید ۱۹

میزان دقیقی از افرادی که شغل خود را از دست داده اند، در دسترس نیست و بنا به گزارش مرکز پژوهش های مجلس، در بهترین حالت ۲۰۹ میلیون و در بدترین حالت ۶۰۴ میلیون نفر از کل شاغلان کشور شغلشان را از دست داده اند. این جامعه شناس با اشاره به یافته های موسسه care که جامعه نمونه آن ۴ هزار مرد و ۶ هزار و ۵۰۰ زن در ۳۸ کشور جهان است، توضیح داد: در این پژوهش ها ۵۵ درصد از زنان اظهار کرده اند که به دلیل از دست دادن شغل و درآمدشان در پی شیوع کووید ۱۹، دچار مشکلاتی در زندگی شده اند در حالی که ۳۴ درصد مردان به این مشکلات اشاره کرده اند. به نظر می رسد زنان بیشتر در بخش های غیر رسمی به کار اشتغال دارند که این امر شاهی بر آسیب پذیر بودن آنان نسبت به از دست دادن شغل است. وی درباره مشکلات تغذیه زنان در دوران

عضو هیات مدیره انجمن ایرانی مطالعات زنان با اشاره به پژوهش جدید سازمان کمک بین المللی و غیر انتفاعی care، اظهار کرد: ۶۲ درصد از افرادی که در جهان به دلیل پاندمی کووید ۱۹ شغلشان را از دست داده اند، زنان هستند. همچنین ۲۷ درصد از زنان در این ایام با چالش های مرتبط با بیماری روانی روبه رو شده اند در حالی که همین آمار برای مردان تنها ۱۰ درصد است.

تهیه شده و در گفت و گو با ایسنا بیان اینک تاکنون مطالعه و پژوهش قابل اعتنایی در کشور درباره پیامدهای پاندمی کرونا روی وضعیت خانوادگی، روانی و اجتماعی و اقتصادی زنان انجام نشده، گفت: زنان نه تنها از بعد اقتصادی با مشکل امنیت شغلی و از دست دادن موقعیت شغلی خود مواجه هستند بلکه به دلیل پایین بودن درآمد زنان نسبت به مردان، بالطبع پس انداز کمتری نیز دارند. در ایران

بیکاری پاندمی کووید ۱۹ نیز اظهار کرد: مشکلات اقتصادی بر نوع و کیفیت تغذیه زنان بیش از سایر اعضای خانواده تاثیر داشته است. مشکلات اقتصادی ناشی از کاهش درآمد یا از دست دادن شغل باعث شده که ۴۱ درصد زنان و ۳۰ درصد مردان اظهار به نداشتن غذای کافی کنند. این آمار بیانگر نابرابری های عمیق ریشه دار جنسیت در سطح غذایی محلی و جهانی است. باید توجه داشت که زنان اغلب کمترین و آخرین غذا را از سفره غذایی هر وعده می خورند.

این دانشیار پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات اجتماعی جهاد دانشگاهی اظهار کرد: از پیامدهایی که پاندمی کرونا در پی داشته، افزایش خشونت علیه زنان است. بر اساس آمار ارائه شده میزان طلاق هم در ایران و هم جهان افزایش یافته است. سازمان ملل در همین راستا اعلام کرده با وجود اینکه خشونت علیه

مرکز آمار وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی خبر داد:

کاهش ۱۷.۲ درصدی مقرری بگیران جدید بیمه بیکاری در سال ۹۸

نفر از بیکارشدگان به نهضت سوادآموزی و ۲۸ هزار و ۲۴۸ نفر به سازمان آموزش فنی و حرفه ای برای افزایش سطح سواد و مهارت معرفی شدند. بر اساس این گزارش، سال گذشته مقرری ۲۴۱ هزار و ۵۶۰ نفر قطع شد که ۲۲ هزار و ۴۴۵ نفر از آنها شغل جدید پیدا کردند. ۱۷ هزار و ۸۹۱ نفر نیز به صورت پنهان مشغول به کار بودند و همزمان مقرری بیکاری دریافت می کردند که سازمان تأمین اجتماعی متوجه شد و مقرری آنها را قطع کرد. دوره دریافت استحقاق مقرری ۱۸۶ هزار و ۶۸۲ نفر هم در سال گذشته به پایان رسید و مقرری آنان قطع شد.

بیکاری در سال ۹۷ حدود ۲۵۹ هزار و ۲۸۶ نفر بوده، این میزان در سال ۹۸ به ۲۲۱ هزار و ۲۲۹ نفر رسیده و ۳۸ هزار و ۵۷ نفر (۱۷.۲ درصد) از تعداد آنان کم شده است. از بین مقرری بگیران جدید بیمه بیکاری در سال گذشته ۱۸۵ هزار و ۱۲۰ نفر متاهل بودند. تهران با ۵۲ هزار و ۲۷ نفر بیشترین و کهگیلویه و بویراحمد با ۶۷۰ نفر کمترین مقرری بگیر جدید را به نام خود در سال گذشته ثبت کردند.

بر اساس اعلام مرکز آمار وزارت تعاون، ۶ هزار و ۶۸۸ نفر از بیکارشدگان هیچ مهارتی نداشتند و ۲۶ هزار و ۹۸ نفر دیگر نیز تقریباً نیمه ماهر بودند. سال گذشته ۲۲۷

اشتغال موجود است. بررسی تعداد مقرری بگیران جدید بیمه بیکاری می تواند در ارزیابی میزان موفقیت این وزارتخانه در اجرای سیاست های اشتغال کمک کند. هم اکنون رویکرد جهانی نیز کاهش تعداد مقرری بگیران با تأکید بر حفظ اشتغال است زیرا افزایش تعداد این افراد می تواند بیانگر مشکلات اقتصادی کارگاه ها و تعطیلی آنها باشد.

مرکز آمار و اطلاعات راهبردی وزارت تعاون گزارشی از وضعیت مقرری بگیران جدید بیمه بیکاری در سال های ۹۷ و ۹۸ منتشر کرده است. بر اساس این گزارش در حالی که تعداد مقرری بگیران جدید بیمه

بررسی روند پرداخت بیمه بیکاری در سال های ۹۷ و ۹۸ نشان می دهد که سیاست حفظ اشتغال موجود، موثر بوده و ۱۷.۲ درصد از تعداد مقرری بگیران جدید در سال ۹۸ کم شده بود.

وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی در گزارشی اعلام کرد: در شرایط کنونی کشور، رویکرد ایجاد اشتغال جدید ندارد بلکه به دنبال توسعه فرصت ها و زمینه های